

L'OPINIÓ

Ciutadans: amb Macià contra Alfons XIII

11-4-31

ELS CANDIDATS DEL POBLE

Joan Casanovas i Maristany
Advocat

L'abrandament popular

Tots els que han assistit als mitjans de l'Esquerra Republicana de Catalunya han pogut constatar l'abrandament popular acompanyava els nostres homes. El primer miting, a l'Español; el miting del Bosc, els cinquanta mitjans celebrats a totes les sales d'espectacles, casinos i altres locals de tots els districtes de Barcelona, han demostrat que el poble és amb nosaltres, i que se sent interpretat per la nostra gent.

Aquest abrandament, no és pas que els homes d'Esquerra Republicana de Catalunya el creïn artificialment amb llur veu inflamada. No és producte d'artifici. És la realitat viva i ardent que els homes de l'Esquerra Republicana de Catalunya canalitzen. Si el poble és al nostre costat i deixa

ELS CANDIDATS DEL POBLE

Francesc Muntanya i Guasch
Metge

poc menys que deserts els estalges on d'altres parlits republicans celebren llurs mitjans en defensa del "republicanisme decent", que vol dir espanyolisme, és perquè el poble troba en els nostres homes l'expressió viva del seu anhel i del seu sentiment de rebellió contra la Monarquia, obstacle primordial que avui s'oposa a la prosperitat del país.

El poble no vol un republicanisme d'espanyolisme; vol un republicanisme agressiu, perquè és amb agressivitat que s'han de tornar els obstacles que s'oposen a que el poble aconseguixi les seves llibertats. Un republicanisme que hagi de fer la revolució "si fa bon temps i no plou", no

ELS CANDIDATS DEL POBLE

Joan Lluhi i Vallescà
Advocat

liga amb el republicanisme que el poble sent, que és tot vibració i flamarada, però no flamarada infecciosa i estèril, sinó flama roent que bastirà damunt les cendres del règim enderrocat, els fonaments d'una República basada en la Justícia i en la Llibertat.

Tenim el poble al nostre darrera, perquè no som un partit on caciquen quatre senyors de diners, sinó que som un partit popular que com que ha sorgit de l'entranya d'aquest poble, no pot fer sinó el que aquest poble li exigeixi de fer.

L'Esquerra Republicana de Catalunya encara no fa tres setmanes que va néixer, i avui té una massa compacta que anirà allà on els homes d'Esquerra Republicana de Catalunya li diguessin d'anar. És aquesta confiança que els directius d'Esquerra Republicana de Catalunya inspiren, la que ha de fer-nos triomfar.

L'abrandament popular en els mitjans, la multitud que s'atapeix a les oficines del partit tot just acabades de muntar, són penya de la victò-

ELS CANDIDATS DEL POBLE

Rafael Campalans i Puig
Enginyer industrial

ria que demà, diumenge, la candidatura d'Esquerra Republicana de Catalunya i Unió Socialista de Catalunya assolirà a les urnes.

Els republicans espanyolistes, per espantar-se la seva por, diuen: —Teniu molta gent, sí; però no tenen vot. D'aquí uns quants anys us ho emportarem tot.

Fa set anys que sentim a dir el mateix: —Aquesta joventut que puja... El dia que aquesta joventut tingui vot...

I bé. És que aquesta joventut no acabarà mai de créixer? O és que mentre va creixent és rebel, i quan arriba als vint-i-cinc anys s'allista als rangs moderats i senyoretistes d'Acció Catalana? Aquesta joventut és nostra. Aquesta joventut és de Ma-

ELS CANDIDATS DEL POBLE

Francesc Viladomat i Morales
Obrer, President de la Unió Socialista de Catalunya

cià, d'Aiguader, de Gassol, de Companys, de Casanoves, de Lluhi... Aquesta joventut no pot votar una candidatura monàrquica de la Lliga, perquè seria com declarar-se, no madura, sinó valetudinària. Aquesta joventut no pot declarar-se d'Acció Catalana, perquè la joventut vol aires purs i horitzons sense límit, no pas ambient encofurat i resclosit d'ideals que només hom té coratge per signar-los en un manifest, però que no es té coratge per defensar-los al carrer. Aquesta joventut no pot votar el ferrocarrilisme perquè la història del ferrocarrilisme barcelonès és massa bruta i la joventut vol banderes sense macula.

Aquesta joventut és nostra, la que encara no vota i la que vota i tot. La que vota per primera vegada i la que ja havia votat quan va venir la Dictadura i ha vist que els partits revolucionaris d'abans del 23 han estat esperant durant set anys que l'autoritat donés altra vegada permís, no pas per fer la revolució, sinó per anar-hi a remolc i veure si de l'ambient revolucionari en podien pescar quelcom.

Aquesta joventut és nostra, perquè

ELS CANDIDATS DEL POBLE

Armand Otero i Vigo
Director de L'OPINIÓ

la joventut va on va el poble, i el poble avui no és amb la Lliga Regionalista ni és amb "La Publicitat", ni és amb "El Progreso", sinó que és al darrera de Francesc Macià, el primer ciutadà de Catalunya, l'home que esborra una bandera i que la defensa en tots els terrenys on cal defensar-la, sense por, amb dignitat, com fan

ELS CANDIDATS DEL POBLE

Joan Casanelles i Ibarz
Advocat

els homes, amb la dignitat que una bandera es mereix quan és enarbada.

El poble és al nostre costat. La victòria, doncs, serà nostra. Amunt els cors. Per Macià, que és Catalunya; per Macià, que és la Llibertat; per Macià, que és la dignitat civil. Contra Alfons XIII.

sentada per la Lliga Regionalista, era saber si ells eren cinc-cents o si eren cinc mil.

Ells són els que amb aquest procediment tan antidemocràtic han fet impossible la unió dels republicans catalans. Cap republicà que tingui consciència de l'obra que s'ha de realitzar per enderrocar la Monarquia, no pot votar-los. En aquests moments en què a totes les capitals espanyoles les esquerres han fet el bloc antidinàstic, un partit que dient-se d'esquerra — com el partit de "La Publicitat" — deserti del bloc per a aixecar la seva bandera, i atraure's en benefici exclusiu d'ells, vota republicans, és un partit entrebancador de l'obra revolucionària que les esquerres hispàniques estan realitzant amb unanimitat.

No voteu la seva candidatura. És entrebancadora i a més a més porta noms d'homes que cap català i cap republicà pot votar.

L'Esquerra Republicana de Catalunya els ha dit: — Germans, unim-nos, per la República. I ells han contestat: — No. Volem anar sols. Volem acaparar els vots de tots els republi-

ELS CANDIDATS DEL POBLE

Pere Comas i Calvet
Advocat

cans de Barcelona, no perquè els republicans dominin a l'Ajuntament de Barcelona, sinó perquè hi domini el nostre partit. Volem tenir el gust de poder dir des de "La Publicitat" i "La Nau", que hem triomfat nosaltres; no que han triomfat els republicans, sinó que ha triomfat Acció Catalana.

No voteu la seva candidatura. Votar-la és tant com contribuir a apuntalar la Monarquia. A fora els entrebancadors i els apuntaladors.

No és l'hora d'Acció Catalana, com no és l'hora de l'Esquerra Republicana de Catalunya. És l'hora de la República, i per la República tots els partits han de vinclar la seva bandera.

Per la República, voteu l'Esquerra Republicana i la Unió Socialista de Catalunya.

ELS CANDIDATS DEL POBLE

Josep Fontbernat i Verdaguier
Music i publicista

A "La Publicitat" estan de broma

...és natural, com que no saben per on agafar-se, s'agafen a la nostra brutícia tipogràfica, com si el tret dels obstacles que hem de salvar cada dia en la confecció del nostre diari fos un argument prou sòlid per a oposar-se a l'avenc d'una força que els ha de donar un disgust a més de quatre candidats del flanc de republicanisme d'un partit compost solament de gent simpàtica i de gent tan entonamentada, que es poden permetre adhus el luxe de passar per alt les brutícies d'uns homes avessats a blindar l'espina davant dels bàrbars que durant set anys han obert les ordres del general Primo de Rivera i que avui, no obstant, són capdavant del partit de Botà i Rovira, el més gran dels partits més sòrdides que les del nostre país, i molt menys susceptibles d'esbandir-se. Són aquelles que són filles d'una conducta fortuosa i covarda en els moments de

ELS CANDIDATS DEL POBLE

Lluís Compnays i Jover
Advocat

perill, de les quals no hi ha manera d'evitar-ne les conseqüències.

El nostre llenguatge s'ha lligat de grogler i fins—això deu ésser un raonament de pes—de ferrocarrilista. No sabem veure-hi la similitud, car el nostre catalanisme, alhora que ens diferencia prou de la ferrocarrilista, ens permet d'establir una línia divisòria respecte a alguns homes d'Acció Catalana, la qual solament al preu de posar en perill la decència es pot saltar.

No és precisament el llenguatge, l'important en aquests moments; és una executòria digna o no, el que ha de valorar-se en l'hora històrica que vivim. Els homes que a la presó o en les amargors de l'exili o en l'angúnia del perill que comprua el viure fora la llei, no poden curar massa del lèxic, car els interessa més presentar-se davant el poble nets de tota culpa llibertidiana i que en la vida pública

ELS CANDIDATS DEL POBLE

Joan Lluís Pujol i Font
Advocat

privada llur res no els pugui ésser tret en cara.

Els homes de L'OPINIÓ poques vegades sortirem retratats en les pàgines de la premsa, exposats a la vindicta popular.

Hi ha menys i menys d'homes.

Tinguen consciència del que voteu. Penseu que no voteu noms, que voteu un ideari. Si sou homes de sentiments aferrissadament revolucionaris, en ço que una revolució ha de sentir renovar, assegureu-vos de si l'ideari de la candidatura republicana que penseu votar és un ideari que propugna la implantació de la República amb totes les conseqüències que la seva implantació ha de comportar.

ELS CANDIDATS DEL POBLE

Jaume Aiguader i Miró
Metge

Signa
Aimant de la llibertat dels homes, aimant de la teua patria, per la llibertat d'aquesta i per la llibertat humana, vota per l'Esquerra Republicana de Catalunya.
Francesc Macià

No és hora de cap bandera

Botifà i Rovira. Aquests són els noms dels homes que unes hores abans que el Partit Catalanista Republicà es constituís—el 22 de març—es van avançar a declarar per car-

ta que tota la premsa ha publicat, que no volien la unió de les forces esquerres de Catalunya, perquè consideraven que més important que derrocar la Monarquia, que està repre-

ELS CANDIDATS DEL POBLE

Amadeu Aragay i Daví
Periodista i Secretari general de la Unió de Rabassaires de Catalunya

ELS CANDIDATS DEL POBLE

Joaquim Ventalló i Veiga
Periodista